

L'Ou de colom és una d'aquelles rareses estrafolàries que només podem trobar a Montserrat. L'Ou fou l'última agulla de Montserrat en que s'usà la tècnica del tronc per salvar el desplom inicial. L'aresta Brucs, ja amb material d'expansió (del qual encara en resten algunes pitonisses al primer llarg) guanya primer el pedestal, per després enfilar-se a la magnífica bola final. L'escalada és més entretinguda i interessant del que pot semblar a primer cop d'ull i ens regala unes magnífiques vistes d'Agulles des d'un punt de vista poc usual.

Via: Aresta Brucs

Zona: Montserrat – Agulles
Dificultat: V+/Ae (MD-)
Dificultat obligada: V+/Ae

Llargària: 60 metresGrau d'exposició: BaixGrau de compromís: Baix

• Equipament: Via equipada amb material divers

• Material: 14 cintes exprés, un estrep i una plaqueta recuperable

Orientació: Sud
Valoració: ***

Aproximació:

Des del refugi hem d'anar a buscar la Canal de l'Ou i la seguim fins arribar al Periquito, una agulleta que queda davant de l'Ou. Prenem una canal que puja per la dreta d'aquesta fins que a mà esquerra trobem una petita canal molt dreta que ens mena a la base del pedestal (IV).

L1(V+/Ae)

La via s'inicia al peu del pedestal, amb uns primers metres força fins i verticals fins arribar a la segona expansió. A partir d'aquest punt podem progressar en tècnica d'artificial, combinant curtes sortides en lliure que hi posen una mica de pebre. A mitja tirada s'imposa el lliure definitivament, perdent dificultat progressivament fins arribar a la reunió, que es troba sota la bola final. 30 metres.

L2(IV+/Ae)

Sortim caminant cap a l'esquerra un parell de metres fins atènyer la primera assegurança del llarg. Seguim en tècnica d'artificial, primer desplomat i poc a poc més vertical fins que la paret ens deixa sortir en lliure. Continuem per terreny fàcil en diagonal a la dreta i superem un darrer tram vertical que dóna pas al cim. 30 metres.

Descens:

Ràpel pel vessant nord. Un cop al terra anem cap a l'est a buscar la canal per la qual hem pujat.

El que més m'ha agradat:

• Primer llarg prou distret, on les sortides en lliure donen al·licient a la tirada. Es pot provar tot en lliure (6a) però la qualitat d'algunes assegurances fa que ens ho pensem bastant.